

Bembeke journal.

Jaargang nummer 17.

Editie 1.

16 april 2024

Hallo allemaal,

Hier zijn we weer met een bericht uit Malawi. Waarschijnlijk voor de meesten van jullie eerder dan verwacht, want meestal gaan we in het najaar naar Malawi.

Deze keer konden we ons echter niet bedwingen en wilden we persé bij de bouw en afbouw van de keuken voor het Hostel voor gehandicapte kinderen zijn. Voornamelijk omdat we, zoals de meesten van jullie wel weten, redelijk eigenwijs zijn en het graag beter weten en invloed willen hebben.

Na een buitengewoon voorspoedige en ontspannen reis van ruim 12 uur met een overstap in Nairobi, kwamen we zaterdagochtend rond 1 uur aan op Lilongwe Airport. Daar stond al een taxi op ons te wachten, die ons naar een hotel in Lilongwe bracht. Om 2 uur lagen we in bed en zondagochtend zaten we tegen 10 uur weer fris en fruitig aan een heerlijk ontbijt.

Rond 11 uur werden we opgehaald door de Indian sisters om eerst uitgebreid boodschappen te doen (2 volle winkelwagens voor nog geen honderd euro, waar vind je dat nog in Nederland) en om daarna in twee uur naar Bembeke te rijden, waar we aankwamen in een schoon en opgeruimd huis.

Aansluitend een heerlijke lunch bij de zusters en de rest van de dag op ons gemak de koffers uitpakken en verder lekker niks doen.

We hadden ons geen beter start kunnen wensen.

Maandagochtend natuurlijk meteen naar het Hostel, om te zien hoever de bouw van de keuken al was gevorderd.

Het gebouw ziet er goed uit en het dak is er vorige week opgelegd, dus de afwerking kan beginnen.

Nou we waren precies op tijd. De bouwvakkers wilden die dag aan de afwerking van keukenvloer beginnen, maar daar hebben we toch maar even een stokje voor gestoken, want wat bleek: de keukenvloer lag 30 centimeter hoger dan die in de aansluitende ruimten en dat was niet de bedoeling. Maar ja een foutje is snel gemaakt zullen we maar zeggen, en dus maar even wachten op de aannemer die de volgende dag zou komen. Verder ziet het er goed uit en er is hard gewerkt.

Ook het Hostel zelf is okay. De vloeren zijn geschilderd met speciale verf en de lokale timmerman heeft 20 bedden gemaakt. Het blinkt allemaal als een spiegel.

Voor wat betreft het hostel rest alleen nog de verdere inrichting, zoals matrassen, dekens, tafels, stoelen en dergelijke.

De bedden zijn uiteraard eenpersoonsbedden. Woensdagmiddag met sister Grace op pad om dekens te kopen, want zij wist natuurlijk een goedkoop adres. Tijdens het rijden krijg je dan toch weer bewondering voor de slimheid van de Malawiaanse overheid. In Nederland worden kapitalen uitgegeven aan de bouw van verkeersdrempels om de snelheid te beperken. Hier doen ze dat anders, er wordt namelijk gewoon geen onderhoud gepleegd aan de wegen en dan komen er vanzelf grote gaten in de weg die de snelheid er wel uithalen. Je leert er wel goed door manoeuvreren.

De dekens is overigens weer een hoofdstuk apart. Wat bleek namelijk: volgens de verkoopster kun je in heel Malawi geen dekens kopen voor eenpersoonsbedden, geweldig toch.

Na wat heen en weer gepraat besloten we om bij wijze van proef een deken te kopen dat volgens de verpakking 240 bij 200 centimeter was. Als je dat middendoor knipt heb je een deken van 120 centimeter breed, in Nederland zijn ze 140 centimeter breed voor bedden van 90 centimeter en deze bedden zijn 80 centimeter en worden beslapen door kinderen, dus dat moest lukken zo dachten we.

Thuisgekomen bleek het deken geen 240 maar 220 centimeter breed te zijn, dus de komende dagen moeten we op zoek naar dekens die echt 240 breed zijn.

Och ja, het houd je van de straat.

We hebben in de loop van de jaren al aardig wat meegemaakt en nader kennis gemaakt met de denkwijze en de manier van leven van de Malawianen en gingen er vanuit dat ze ons wat dat betreft niet snel meer konden verrassen. Wel dus!!!!!!

Yamikani Chimutu (een jongeman die tijdens zijn studie zowel op de middelbare school als op de universiteit via MIM door iemand privé is gesteund) kwam ons vertellen dat zijn telefoon was gestolen, maar dat hij hem ging terughalen.

Op onze vraag hoe hij dit dacht te gaan doen, vertelde hij vol overtuiging dat hij de medicijnman ging inschakelen. Onze wenkbrauwen gingen natuurlijk meteen omhoog en wilden daar wel meer van weten.

Na betaling gaat de medicijnman dan hogere machten inschakelen en kan op die manier de dief traceren. Wij vroegen natuurlijk wat er gebeurde als de dief vervolgens alles ontkende en de telefoon niet terug gaf. Dat blijkt niet mogelijk te zijn want dan roept de medicijnman een vloek over de dief uit, waardoor die eerst matige lichamelijke klachten krijgt en als dat niet helpt worden de klachten ernstiger en kunnen zelfs tot zijn dood leiden.

Het hele verhaal kwam er echt overtuigend uit, dus of hij gelooft daar serieus in of is een geweldige fantast. Ans nijgt naar het eerste en ik naar het tweede.

We hebben hem gevraagd om ons op de hoogte te houden en maar hopen dat er geen dooien vallen.

Als vanouds krijgen we dagelijks weer mensen aan de deur met allerlei verzoeken om ondersteuning, maar ook veel mensen die ons graag willen ondersteunen.

Zo hebben we inmiddels alweer een mand vol aardappelen gekregen en wat te denken van eieren, bananen, avocado's, erwten en uien. Het kan niet op en dat terwijl we zelf denken dat we er toch niet echt hongerig of mager uitzien.

Het weekend hebben we doorgebracht in Lilongwe. Zaterdagochtend eerst naar Mponela, dit ligt ongeveer op 140 kilometer van Bembeke en als het niet druk is doe je daar zo'n 3,5 uur over. In Mponela heeft onze stichting samen met Wilde Ganzen een Middelbare school voor meisjes gebouwd. Na een rondleiding en een lekkere lunch terug naar Lilongwe waar we 2 nachten hebben overnacht. Op zondag naar de supermarkt, lekker geluncht bij Mamma Mia en verder wat geluierd, om vervolgens op maandagochtend weer terug naar huis te gaan.

Als je dan zo door het land rijdt dan valt je op dat de natuur mooi groen is, dit in tegenstelling tot het najaar. Verder staan de velden allemaal vol mais die nog geoogst moet worden. Wat daarbij opvalt is minder leuk, de mais staat er op veel plaatsen namelijk slecht bij. Dit komt doordat er te weinig regen is gevallen en er op veel plaatsen minder kunstmest is gebruikt omdat die erg duur is geworden. In een jaar tijd is de prijs 50 procent gestegen en daardoor voor veel mensen onbetaalbaar geworden. De kans op een komende hongersnood is dan ook erg groot.

Bij thuiskomst wachtte ons nog een verrassing. Er had namelijk een slangetje kans gezien om onze keuken binnen te dringen. Het beestje was niet langer dan 15 centimeter, maar toch leuk is anders. Als jullie het niet verder vertellen aan de partij voor de dieren, dan zal ik vertellen dat ik hem persoonlijk naar de andere wereld heb geholpen.

Zo, dat was het voorlopig wel weer.

Groeten uit Malawi,

Ans en Wil